Leliwa herbowna na nowiu Czerwca w Prześwietnych
pagórkach na krzyż formowanych Praemonstrateń-
skich w nowo pozorna światłość przybierająca się

L E L I W A
H E R B O W N A

Ná Nowiu Czerwcá,
W Prześwietnych Págorkách ná Krzyż Formowánych
P R Æ M O N S T R A T E N S K I C H,
W Nowo pożorna Swiátłość przybieráiąca ſie.
To ieſt
I E Y M O S C P A N N A

ZVZANNA SCIERSKA,

Iedná ze Czterech Nowa Oblubienicá
Chryſtuſowá
Kleynot Herbowny zá Złota Regułe AVGVSTYNA Swiętego/ á śnieżny Cándor NORBERTA Błogosłáwionego/ w Kláſztorze W. W. Pánien Zwierzynieckich
przemieniáiąca.

Zá Szczęśliwego Przełożeńſtwá
W.O. IACKA BRZYSZKIEWICA,
Zakonu Præmonſtráteńskiego Kánoniká, Konwentu Chebdowskiego Profeſsá, Proboſczá
Zwierzynieckiego.
Y
Przewielebney w Chryſtuśie Miłośćiwey Pánny/
I E Y M O S C I P A N N Y

ANNY ZAPOLSKIEY,

XIĘNI ZWIERZYNIECKIEY.
K T O R E Y
Ná oświádczenie pobożnie życzliwego áffektu/
Zakonny, w Chryſtuſie Pánu Bráterſki Cándor winſzuiąc
Applaudował.

Roku Páńſkiego/ 1667. Dniá 22. Máiá.

W KRAKOWIE, v SCHEDLOW, J.K.M. Typogr.

LELIWA HERBOWNA,

NA NOWIV CZERWCA,

W Nowo pozorną świátłość, przybieráiąca ſię.

POwiedz nam Wieśći predkolotna; czemu?
Mieśiac ku Nowiu, skwápia ſie ſwoiemu?
Czy, áby śliczney Iunonie oddány
Czerwiec názwány.
Oddał powinney, prezenty, wdźięczności,
Offiáruiąc iey kwiećiſte wonnośći:
Przynależyte, Lilij oſobliwie,
Oney prawdźiwie.
Y nie ináczey namby ſie to zdáło,
Ponieważ czyſte, ślicznośćią, przybráło;
Swoich przymiotow, Pánieńſtwo, ZVZANNĘ,
Wſtydliwą Pánne.
Ktorey y ſámo Imie, pachniącego
Liliey Kwiátu, y Rożey wdźięcznego
Zapáchu, w ſobie ma wyrozumienie,
Y wyráženie.

Aby

Aby ták Snieżnym Kándorem przybrána,
Przez rece krewnych swych offiárowána
BOGV *w vsluge; Mieśiacá ná Wschodźie,*
W ślicznym Ogrodźie,
PRÆMONSTRATENSKIM *wszczepiona;* MARYEY
Bogárodźicy Pánnie; Kwiát Liliey
Oddáłá w prezent; y swoich Cnot wonie,
A nie Iunonie.
Aleć innego coś, wyraża znácnie
Now Czerwcá; iáko wyrozumieć łácnie
Zda sie káżdemu; gdy Kleynot Herbowy,
SCIERSKICH *Domowy.*
Weźmie przed oczy; LELIWA *náźwány,*
Gdźie Gwiazdę *widźieć,* Mieśiac *zformowány*
Iákby ná Nowiu; ktory ślicznie wschodźi,
Kiedy dźiś wchodźi,
ZVZANNA ŚCIERSKA; *w Págorki Prześwietne*
PRÆMONSTRATENSKIE; *ktorey sa pámietne,*
Ze w Krzyż zostáia ksztaltnie formowáne,
Figurowáne.
Gdźie słodki IEZVS *ná Krzyżu wiszacy,*
Siedmia promieni świetnych iáśnieiacy:
PRÆMONSTRATENSOM *vdźiela iásnośći,*
Z dobroczynnośći.
Tám w NORBERTANSKI *Cándor ozdobiona,*
Miłośćia Stworce swoiego zrániona:
Zá Oblubieńcá, słodkiego IEZVSA,
Bierze Chrystusá.
A wiedzac dobrze, iż świátá prożnośći,
Y márne iego wszelkie wielmożnośći:
Nie máia z Bogiem przymierza żadnego;
Y naymnieyszego.
Przeto odważnie wspániáłe Honory,
Domu Zacnego, y iego splendory
Wpogárde dawszy; Kleynotu innego,
Szuka złotego.

To ieſt; ſwoy Mieśiąc z Gwiazdą *ſczerozłoty,*
Ktory odmienne Swiátowe obroty,
Sławnemi záwſze zdobiły dárámi,
Y fáworámi,
W Zamiáne dáie, Złota AVGVSTYNA
Wiecey Regułe ważac, tákże Syná
MARYEY, *Cándor* NORBERTA *Swiętego,*
Oycá Náſzego.
Záprawde madrześ poſtapiłá ſobie,
Oblubienico Nowa; Gdy Oſobie
Twey, należytſze obráłáś ſplendory,
Boskie fáwory.
Albowiem Słońce Przedwieczne, káżdego
Ktory w świátłośći chodźi, przyiáznego
Sobie oświadcza; Sedźia ſpráwiedliwy,
Y dobrotliwy.
Skwápliwy záwſze Cnoty nam nágradzáć,
Łáski promieniem ná droge wprowadzáć
Zbáwienią; ktory y Ciebie z miłośći,
Do ſpołeczności,
Orſzaku Pánien NORBERTA *Swietego,*
Wezwał; Klaſztoru byś Zwierzynieckiego
Corą zoſtawſzy; Iák Mieśiąc *iáśniáłá,*
Y wydawáłá.
Promienie Swietych Cnot; doskonáłośći;
Zakonnych Slubow; z Mieśiącá *ślicznośći,*
Modły pokorne: Aby ták Herbowy,
Kleynot Domowy.
Nie cále zágásł; Lecz ſczerozłotemi
Vſtáwy świetey, promieńmi czyſtemi
Y zamysłámi, będąc ozdobiony;
Iák odnowiony,
Swiećił w Zakonie Swiętym NORBERTANSKIM,
Vpodobawſzy, potym ſie záś Páńskim
Oczom; przenieśion zoſtał w Empireyskie,
Mieyſcá Niebieskie.